

Bijen, om te stelen zo mooi

Je leest het wel eens, je hoort er wel eens iets over, totdat... Half juni was het raak. Van imker Karel werden uit een rij van twintig, vijf goed bevolkte kasten weggenomen. Op het perceel stonden nog enkele tientallen kasten van andere imkers, maar deze werden ongemoeid gelaten.

Er gebeurt iets met je, als je beseft dat ze weg zijn. Je wordt woedend, razend; je voelt je machteloos en verdrietig tegelijk. Wie pikt mijn bijen?

Raak

304

De Baarnse imkers hebben aan de rand van het dorp hun volken ondergebracht op een vrij toegankelijk stuk grond. Het is vanaf de weg niet zichtbaar. De benadeelde, Karel, is een imker in hart en nieren, al meer dan veertig jaar lid van de VBBN en in het seizoen bij wijze van spreken dag en nacht met zijn bijen in de weer. Hij heeft fantastische volken. Sinds zo'n tien jaar werk hij met Buckfastbijen en daarvan kweekt hij koninginnen, die hij te koop aanbiedt. Eén van zijn klanten moet gezien hebben hoe goed zijn volken erbij stonden en dat was voor hem blijkbaar aanleiding om ze ongevraagd mee te nemen.

Aangifte

Van de eerste schrik bekomen, volgt de gang naar het politiebureau waar alles haarfijn moet worden uitgelegd over wat bijenvolken zijn en dat je ze van een bepaald ras hebt. Daar wordt keurig een proces verbaal van gemaakt en vergezeld van een aangifte-formulier stuur je dit vervolgens naar het secretariaat in Wageningen. Als pleister op de wonde keert de verzekering voor maximaal vijf volken uit (de dief moet het geweten hebben). De afhandeling gaat snel en enkele weken later wordt f900,- ontvangen. Daarvan kan je nog niet eens complete kasten en raampjes kopen, maar het is in ieder geval iets.

Hek

Nog dezelfde week na de diefstal werd, om herhaling te voorkomen, door verenigingsleden een deugdelijke omheining in elkaar gezet. Het lijkt wel een gevangenenkamp: prikkeldraad tot twee meter hoog en aan de poort een groot hangslot. De boodschap voor een ongenode bezoeker is hiermee wel duidelijk, dachten we...

Herhaling

Niet voor deze dief. Die keerde een maand later terug, tenminste we nemen aan dat het dezelfde persoon was. De hoofdingang was blijkbaar te zwaar gebarricadeerd en daarom koos de 'collega-imker' voor het doorknippen van het prikkeldraad in de bosjes aan de achterzijde. De teleurstelling moet groot geweest zijn, toen bleek dat er bijna geen bijenvolk meer stond. De (dop)heide zag er veelbelovend uit en enkele dagen daarvoor was Baarn massaal afgereisd naar de hei van het Goois Natuurreservaat. Slechts enkele volkes zijn achtergebleven, om thuis te worden verzorgd ter voorbereiding op de winter. Bij gebrek aan volken van Karel zijn nu ook andere imkers de klos. De woede over deze laffe daad is misschien nog wel groter dan de eerste keer. Niet het feit dat we weer enkele bijenvolken kwijt zijn, maar dat we systematisch leeggeroofd worden, doet het bloed koken. De regionale kranten worden gealarmeerd en komen met uitvoerige artikelen.

Inkeer?

De toekomst zien we met enige zorg tegemoet. De plaatsingsmogelijkheden voor bijenvolken zijn in Baarn niet ruim voor handen. Hoe moeten we onze volken beschermen tegen deze 'imker'? Onder imkers verwacht je toch vooral collegialiteit. Goed, er wordt het nodige geruzied en gebakkeleid, maar het is onvoorstelbaar dat je je ongevraagd op deze wijze over andermans volken ontfermt. Hopelijk komt de persoon tot inkeer en misschien staat het schaamrood hem op de kaken na lezing van dit artikel.

Frank Moens, secretaris VBBN subvereniging Baarn